

ON, ONA, ONI OBA?

Pondělí, 20. října 2016

Musím si to najít - zkusím wikipedii... Částečně by to byla iluze? Iluze je prý mylný smyslový vjem. A vždy vychází ze skutečného podnětu, který je však smyslovými receptory chybně interpretován. Odtud v přeneseném smyslu klamné ošekávání, mylná naděje. Tak nevím, jak to je.... Zkuste na to přijít vy :-)))

ON:

Stojí uprostřed expozice, kterou vytvořil, vychutnává si úspěch a pomalu odchází napětí posledních dní, jestli se všechno stihne čas a kvalitně podle jeho představ. S úsměvem přijímá chválu nadměrně spokojených klientů. Přehazuje sako přes rameno a chystá se se spokojeným úsměvem k odchodu, když najednou je něco jinak. Je to je pocit. Něco co nikdy předtím nezažil, něco tu bylo, ale nevěděl co. Otočil hlavu na dav v hale a najednou ji uviděl. Tam, uprostřed lidí, sluneční brýle na očích a dívala se jeho směrem. Nevěděl svým ošim, je to snad přelud? Najednou přehodila brýle na nose a usmála se. Otočil hlavu zpět, aby se rozloučil. Rozbuřilo se mu srdce, to není možné, kde by se tu vzala, i když v poslední době na ni myslel víc, než bylo zdrávo. Když se otočil k odchodu, nebyla. Neviděl ji ani nikde v davu. Částečně by opravdu přelud? Prošel halou, nikde ji neviděl, došel až přelud vchodu. Rozhlížel se kolem a najednou ji uviděl. Seděla v parádku na lavičce. Pomalu se vydal tím směrem, ale nevěděl, co jí má říci a přelud ní a zastavil se. Seděla, zavěšené oči a její hruš se zvedala hlubokým dýcháním. Najednou otevřela ruku, aby jí pomohl vstát.

ONA:

Vím, částečně bych neměla. K němu to nebude. Ale když to neudělám, (když už mě to napadlo), tak si to budu vyřít a vím kdy. Jsem ve výhodě. Těba ho ani nepotkám, nevím, ve které části haly ho hledat a jak bude reagovat, ale - jestli mě uvidí, nechám to na vesmíru (všechno co potěbuje, k tobě přejde ve správný čas). Procházím haly ale nehledám, jen se dívám a hodnotím. Nespěchám. Najednou vibrace v těle a přelud mnou skupina lidí a je tam i On. Přehazuje si sako přes rameno, má se tudíž k odchodu. Ztuhnu. Uvidí mě? Pozná mě? Jak bude reagovat? Otočí hlavu, myslím, částečně ztuhne taky. Teď jde o to, čas zmizet a neztrápet se. Další nevědomý pohled, šoupu a chápavý úsměv. Nešekám dál a mizím. Bože, srdce mi vyskočí z těla. Nohy jako nechtají poslouchat. Nač jsem venku z haly a v parádku lavička. Když bylo něco na netu, radil „dýchej, jenom si povídáme“. Jde to, pomalu se uklidňuju. Najednou něco není, jak by mělo být. Otevřel mě oči. Stojí přelud mnou, taky vyděšený. Podal ruku, aby mi pomohl vstát. OBA:

Stojíme proti sobě mlčky, oči se vpíjejí jeden do druhého. Vlny vzrušení, chvění, náhy a roztoužení probíhá oběma. Nejsme schopni slova, ale ta nářít v tuhle chvíli nejsou důležitá. Letmé objetí a nakonec lehký polibek a závrať. A pak jsem se probrala, protože ta paní přelud mnou se zeptala, jestli si smí přisednout; ZDE